

121. Møde.

Tirsdag den 14. April, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 6 Medlemmer i Henhold til § 2 i Lov af 13. Marts d. A. om en Kommission til Forberedelse af en Omordning af Statens civile Sundhedsvæsen.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Laust Jensen, Kierkegaard, Kr. Sørensen, Berntsen, Sigvald Olsen og Rørdam.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om kommunale Valg.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6900).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

Borgbjerg: Naar vi Socialdemokrater ligesom vore Partifæller i det andet Ting ved denne Sags endelige Afgørelse ville stemme imod Forslaget, saa gøre vi det, fordi vi ikke kunne andet og ikke ville andet end stemme imod et Forslag, hvori der er privilegeret Valgret; vi ville ikke give noget kommunalt Valgretsforlag med privilegeret Valgret vor Tilslutning, vi kunne ikke og vi ville ikke godkende et Princip, hvorefter en enkelt Mand i Kraft af sin Formue eller sit Hartkorn har mere Indflydelse end andre af hans Medborgere. Vi ville særlig ikke godkende det her foreliggende Forslag, hvorefter 1,100 Godsejere ved Amtsraadenes Sæmmensætning faa lige saa megen Indflydelse som Flertallet af Befolkningen i 1,100 Kommuner. Det er jo nemlig Stillingen, at 1,100 Godsejere faa lige saa megen Indflydelse som 1,100 Kommuners Flertal paa Amtsraadene, men derigennem indirekte ogsaa paa Sogneraadene. Mod denne Ordning sætte vi vort klare og bestemte Nej.

†

Vi Socialdemokrater stemme dernæst imod det foreliggende Forslag, fordi vi stemme imod det Forlig, som her er sluttet, et Forlig med det andet Ting under en Situation, hvor der kunde være vundet en ren og klar Sejr. Vi have i dansk Forfatningshistorie haft Nederlag nok, vi have haft Forlig nok. Her var en Situation, hvor der, om Flertallet i denne Sal og dets Regering havde villet det, kunde være vundet en ren og klar, en hel og fuld Sejr; og hvis en saadan Sejr var bleven vundet derved, at det uforandrede Regerings- og Folketingsforslag var blevet gennemført, ikke i alle mulige Detailler, men i dets bærende Grundprincip, d. v. s. den lige og almindelige Valgrets fulde Anerkendelse i hele vort kommunale Forfatningsliv, hvis en saadan Sejr var bleven vundet, enten fordi Landstinget paa Forhaand havde bøjet sig af Frygt for de Konsekvenser, der vilde følge af Modstanden, eller gennem Kamp, gennem Opløsning af det andet Ting, saa vilde der kunne være vundet flere Sejre end denne, saa vilde der ved denne Sejr være skudt Breche i det andet Tings Modstand mod Befolkningens store Reformkrav. Altsaa, en saadan Sejr havde ikke blot været betydningsfuld i sig selv, men den havde haft de mest frugtbare Konsekvenser for en storstilet Reformæra her i vort Land; og dernæst vilde der gennem den ny kommunale Forfatning, som vilde være skabt ved Folketings- og Regeringsforslagets uforfalskede Gennemførelse, være tilvejebragt et Forbillede ogsaa for vor Statsforfatning. Var først den lige og almindelige Valgret gennemført fuldt ud i hele vort kommunale Liv, havde det næste og naturlige Skridt været at gennemføre den lige og almindelige Valgret ogsaa i hele vor Statsforfatning. Begge Dele ere nu ved Flertallets og Regeringens Svigten i denne Sag blevne forspildte; derfor ere vi imod dette Forlig her under denne Situation, hvor Sejren kunde være vunden, hvis de Herrer selv havde villet det; og Afstemningen om dette Forslag bliver for os det klare og faste Udgangspunkt for en ny Kamp i Fortsættelse af de Herrer gamle, som De nu have forladt, en ny Kamp for den lige og almindelige Valgrets fulde Gennemførelse i hele vort kommunale Liv og dernæst i hele vort Statsliv.

Flertallets Ordfører erklærede ved Sagens anden Behandling i Torsdags, at det Forlig, som her foreligger, vil staa i saadan noget som en Menneskealder. Det laa vel i hans Ord. Han erklærede, at han